

“Зазоряване” – Анатоли Ачков

Нощта се събужда.
И у мене назрява
неясно предчувствие.
Някъде нещо уж ме очаква,
а после неумолимо от мен си отива.
Само тръпка остава...горчива!
Обещаното...като вина тежи през годните.
Оставете ме сам, когато денят се заражда...